КУТОК РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

ДВІСТА НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО ОДНОГО ВІДДІЛУ Р.З.Т.

Вінніпег, Ман.

Кожного року з кінцем місяця травня українське з'організоване робітництво в Вінніпегу кінчає свій зимовий сезон організаційно-освітньої праці, щоб — мовляв — через літо трохи відпочати, відсвіжитись і набрати нових сил для дальшої праці в наступному сезоні.

І думав-би дехто, що й справді, українське свідоме робітництво нічого більше не робить, тільки відпочиває й бавиться на пікніках.

Але хто буває на цих пікніках українських робітничих організацій на фармі Р.З.Т. в Іст Килдонан, той знає й бачить, що українське робітництво цих організацій і в літі не дармує, а веде без перерви організаційно-освітню працю з неменшою завзятістю, чим в зимовому сезоні, використовуючи для неї навіть ці одинокі вільні хвилини, призначені для відсвіження й відпочинку на пікніках.

А як воно працює і яку користь приносить ця їхня праця для загалу робітництва, про це може послужити найкращим приміром — хоч-би один тільки пікнік, який відбувся старанням вінніпегського відділу Р.З.Т. в неділю, 10. липня ц. р. і на якому цей відділ здобув протягом півтора години **202 нових членів для Р.З.Т.**

Чи можна-ж бажати собі кращого успіху своєї праці, як його осягнуло українське з'організоване робітництво Вінніпегу на цім одним пікніку!?

При цьому-ж треба ще тямити, що це не перший успіх такого розміру: минулого року на одному своїому пікнікові відділ Р.З.Т. у Вінніпегу здобув 150 нових членів відразу, цього року 200, а на слідуючий рік — ми певні в цьому — це число буде багато більше. І все це тільки успіхи принагідні, пікнікові і одного тільки відділу Р.З.Т. у Вінніпегу. А треба тямити, що сьогодні всіх відділів Р.З.Т. в цілій Канаді є вже поверх 80 і що кожний з тих відділів працює теж завзято і, відповідно до своїх місцевих умовин, здобуває все більше й більше членів для своєї організації.

Сьогодні, після 4-ох років свойого існування самий вінніпегський відділ Р.З.Т. начисляє близько 1,100 членів, а у всіх відділах разом кругло 5.000 членів. Але все це ще лишень початок, бо щойно тепер, коли Р.З.Т. побороло початкові трудности на своїй дорозі розвитку, коли перемогло воно всі наклепи ворогів, всі пересуди й недовіря загалу робітництва, з яким воно все спочатку відноситься до кожної нової організації — щойно тепер зачинається швидкий зріст Р.З.Т.; робітництво, зрозумівши вже його значіння й переконавшись про його солідність і чесність, зачинає серіозно ставитись до Р.З.Т. і масово вступати до нього.

І цей останній недільний успіх є лише льогічним й зрозумілим висліком тої безупинної, витревалої й завзятої праці, яку з'організоване робітництво Укр. Роб. Дому робило й робить для добра всього українського робітництва в Канаді.

До прихильного до Р.З.Т. настрою загалу робітництва, присутнього на недільному пікніку, вистарчило лишень "долити оливи", щоб ця пасивна прихильність робітництва до Р.З.Т. перейшла в активне співучастичання в ньому. Палкі й переконуючі, хоч і короткі промови т.т. Шатульського й Навізівського були тою "оливою" до вогню. Їхні аргументи в користь Р.З.Т. були такі ясні, влучні й сильні, що хто їх почув і зрозумів, а ще до Р.З.Т. не належав, не міг остати байдужим і мусів зареагувати на них своїм вступленням до Р.З.Т.

Так-то воно вже й виходить, що свідомому робітництву не бракує взагалі сильних і вдучних аргументів, і то так сильних, що ніякий мудрець, ні вчений не всилі їм заперечити. Ними аргументами є самі умовини життя робітників, їх невмолима льогіка і невмолима закономірність суспільного розвитку, яка неминуче доводить до цього, що робітництво, шукаючи виходу зі свойого тяжкого положення, знаходить цей вихід лишень в організації всіх своїх сил і в боротьбі зі своїм відвічним ворогом — гнетом і визиском суспільних паразитів.

Сьогодні ще не всі трудящі вспіли зрозуміти цю закомірність і невмолимість капіталістичного ладу, і через те вони ще хитаються, сумніваються й шукають. Але завтра вже вони знайдуть це, чого шукають, зрозуміють це, що їм сьогодні ще не зрозуміле, й підуть слідами тих соток тисячів прозрівших вже своїх товаришів по праці, щоб стати плече в плече одною боєвою лавою проти кривди, гнету й визиску панського ладу й за кращу долю свою і своїх дітей.

Тому-то й Р.З.Т. розвивається, росте й буде рости аж до повної й основної перемоги! Член Р.З.Т.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

НОВИЙ ВІДДІЛ Р.З.Т.

Ревелсток, Б. К.

В суботу, 2-го липня, вечером загостив до нас організатор тов. І. Клибановський і дав того вечера гарний відчит на тему "Жінка в розвитку промисловости". В цій лекції тов. лектор доказав, що ми з'організовані робітники і фармері повинні звернути увагу на другу половину суспільства, щоби вона була свідома громадських справ. Жінки буржуйки стараються втягнути жінку робітницю до всяких панських організацій і тим відвернути жінку робітницю від боротьби проти капіталістичного визиску. Тому тим більше ми з'організовані робітники повинні втягнути жінок до робітничих організацій і тим перешкодити замірам буржуазних жінок. Промова була досить зрозумілою і я сподіюсь, що багато наші члени і членкині з того скористають.

Дня 3-го липня, в неділю пополудні відбулось віче з рамени Р.З.Т. Тов. І. Клибановський говорив про Р.З.Т. і його завдання, пояснивши досить обширненько про Р.З.Т., що це одинока запомогова організація в Канаді, яка заслуговує собі на повне довіря робітництва за цю матеріяльну поміч, яку воно уділює своїм членам. На його зазив вписалось 23 членів і членкинь до Р.З.Т., але я сподіюсь, що невдовзі наш відділ зросте вдвоє.

До заряду увійшли слідуючі товариші: Н. Цовікула, голова; Я. Гулид, заст. голови; І. Гриньчук, прот. секр.; І. Гулид, фін. секр.; П. Петрушевський і т-ка Ф. Ситник, опікуни хорих; К. Ситник, П. Голик і С. Шимонович, контрольна комісія.

Того самого дня вечером відбувся концерт-мітінг з рамени відділу ТУРФДім. Програма концерту, хоч коротенька, але нашим членам і симпатикам була дуже задоволяюча. Виконавці програми були з Едмонтону т-ка Т. Чабан і її 8-літня дочка Мілька, як також тов. Клибановський. Замітною була сценічна картина п. н. "Двоє", яку відограли т-ка Чабан і т. Клибановський. Потім т. Клибановський говорив на тему "Що таке організація"; публика була досить вдоволена та надгородила виконавців гучними оплесками. Колекти на дальшу подорож організатора було зібрано $11.62.

Тому, що наша околиця трохи відалена від наших сильніших відділів, що й подорож виносить трохи забагато, тому-то й до нас дуже зрідка загощують організатори.

Наш відділ зробив два заходи, щоби з'організувати відділ Р.З.Т., однак без успіху. Ото-ж я признаю, - що організатори роблять велику роботу. Тепер ми вдячні Головному Зарядові Р.З.Т., що і нашу місцевість взяв в програму обіздки. Успіх був досить вдоволяючий, що можна потвердити тим, що на всіх трох вічах було досить публики; на другім вічу було її навіть більше, як на першім, а на третім ще більше, як на попередніх. Це свідчить, що віча були дуже інтересні.

Я тільки бажаю, щоби і на дальше організатори не минали нашу місцевість, а це вийде на користь для нашого відділу, як і взагалі цілій нашій організації.

І. Гулид.

ПОЧИН НОВОГО ЖИТТЯ В ГЛУХИХ ЗАКУТИНАХ.

Повел Ривер, Б. К.

З нашої місцевости рідко коли можна було найти допис в робітничій пресі, а це тому, що досі не було тут ніякої робітничої організації й ніякого сліду якогобудь робітничого раху взагалі, хоч робітників живе тут дуже багато. В самій фабриці паперу працює денно близько півтора тисячі робітників, умовини життя й праці яких далеко не найкращі. Брак всякої робітничої організації дозволяв підприємцям визискувати робітництво досхочу, бо не було кому впімнутися за ними, не було робітничої юнії, не було кому й не було як з'організувати таку юнію, бо все, що в цій місцевості є, належить до компанії.

Але вкінці зглянулась судьба й над цею глухою закутиною й післала до неї людину, яка дала перший почин до організації місцевих робітників.

Дня 5. червня ц. р. загостив до нас організатор Робітничого Запомогового Товариства т. І. Клибановський, який скликав пропагандовий мітінг в домі т. І. Куташа й розказав присутнім робітникам, що таке Р.З.Т., яка його мета й користь з нього для робітників.

Результатом цього мітінгу було негайне заснування нового відділу Р.З.Т., до якого вписалося 9 нових і трьох старших членів, які досі були незалежними членами Р.З.Т.

До заряду цього нового відділу увійшли слідуючі товариші: Іван Голдик, голова; І. Томяк, секр. скарбник; Стефан Когут, заступник голови; М. Шимовський, протокол. секретар; Іван Куташ, Настя Когут і Стефан Вайтюк, опікуни хорих.

Після мітінгу зібрано вільної колекти $7.75 на покриття коштів подорожі організатора і на цьому збори закрито.

Всі ми робітники працюємо тут — як згадано вище, в фабриці паперу; ціле місточко є власністю компанії. Працюємо по 8 годин на день на три шифти. Заробітня плата виносить від 48 ц. до 53 ц. для нефахових робітників на годину, а для фахівців від 75 ц. до $1.50 на годину.

Дотепер працювали ми всі дні, а зараз в наслідок великої надпродукції працюємо тільки по 5 днів в тижні.

Працю тепер тут не можливо дістати, бо і старих робітників звільняють. Юнії нема ніякої, життя дорого стоїть, бо всьо в руках компанії. Околиця приємна, гарна і повітря дуже здорове; зимою тепло, бо морозів сильних майже не буває.

Жаль тільки збирає, коли подумати, що робітник так тяжко працює, а то часом і по кілька років, а декотрі цента не мають. Мало їм остається ззарібку поза життя і убрання; а деякі одиниці пропивають або програють в карти і цей останній цент, а коли викинуть їх з роботи, тоді плачуть на свою гірку долю.

Фамілійних тут дуже мало і то живуть вони в компанійних домах, по $5.00 за кімнату на місяць. Нинішня система не позволяє робітникові доробляться, бо все так обраховано, що він стільки заробить, аби міг проіснувати тай далі робити. А коли хто захорує, а є в нього діточки і жінка, тоді плачучи, ходять вони бідні, щоб кусок хліба випросити, щоб з голоду не гинути.

Тому робітники повинні старатися за всяку ціну гуртуватися до Р.З.Т. і хоч тою маленькою вкладкою $1.00 на місяць забезпечитися на випадок слабости або каліцтва.

Буде з цього велика матеріяльна поміч для робітника, а прийім виробляється єдність і свідомість. Ніхто не повинен отягатися від Р.З.Т., всякий повинен стреміти до злуки під кличем: Один за всіх, а всі за одного! Цей клич повинен бути для нас свитим; коли будемо розуміти себе здорові, то і в слабости, або в каліцтві кожний з нас знайде межи своїми товаришами пожадану поміч в прикрім положенню.

Іван Томяк.

ПІДОГНАЛИ ВПЕРЕД.

Гемилтон, Онт.

Наш відділ Р. З. Т. відбув свої місячні збори 4. липня ц. р., однак це марниця, що відбулися збори, бо вони відбуваються кожного місяця. Але тут цікаве це, що збори рішили.

Я тут пригадую собі, що кореспонденцію відносно Вищого Освітнього Курсу було прочитано вже і в відділі ТУРФДім, однак цю справу лишено невирішеною, значить відложено на другий раз. А відділ Р.З.Т. не лишає нічого на другий раз, тримаючись старої пословиці, що тільки сир відкладаний добрий. Наші справи, а ще такі, як В. О. К. мають бути вирішені зараз, а не "пізніше". Тому-то внесок в цій справі перейшов одноголосно, щоби устроїти пікнік з другими нашими братніми організаціями на 10. липня ц. р., з якого увесь дохід має піти на В. О. К. Коли-б так зробили всі наші відділи в Канаді, то я вірю, що В. О. К. існував-би не тільки 6 місяців в році, але міг-би продовжатися довше. По мойому В. О. К. це робітничий університет.

Дальша моя замітка що до наших місячних зборів: фінансовий секретар в справозданню читав, що наш відділ Р.З.Т. числить 74 членів, а на зборах було тільки 40. Я вірю, що декотрим так припаде, що не можуть прийти, але не повинно цього бути у нас завше.

Робкор.

ДВА ВІДДІЛИ Р.З.Т.

Торонто, Онт.

З початком місяця червня розділився відділ Р.З.Т. в Торонто на два окремих відділи: один в центрі Торонта, а другий в західній його дільниці (Вест-Торонто).

Досі обі дільниці були згуртовані в одним відділі Р.З.Т., але в останніх часах обставини змінились, очевидно на добре, бо по новім році число членів Р.З.Т. зросло до 400 і не могло поміститись більше в малім приміщенню в центрі міста і через це саме треба було поділити цей відділ на два менші окремі відділи, що вийде тільки на користь членам Р.З.Т. обох цих відділів.

Дотепер мусіли члени Р.З.Т. з Вест-Торонто, які мають свій власний гарний У.Р.Д., в день зборів Р.З.Т. залишати культурно-освітню працю в своїм власнім домі й їхати на збори до центра. Це не вдоволяло багатьох членів, які казали: "Чому нам не бути економічними не тільки в теорії, але і в практиці і гроші, які обертаємо на стріткару, не обернути на нашу ціль?" Таким чином можна-б лекше приєднати весь загал українського робітництва з Вест-Торонто для Р.З.Т.

Як подумали, так і зробили: створили свій власний відділ з 77 членів.

Як видно з цього, поділ цей не означає росколу, що — мовляв — відкололася правиця від лівиці, або наоборот, тільки для успішнішого ведення праці поділено один великий відділ на два менші, щоб лекше можна членам в своїх дільницях розвинути інтенсивнішу кампанію за приєднанням більшої кількости членів і виконати своє завдання з меншою витратою сил, а з більшими успіхами.

А літом можна зробити дуже багато, хоч кожний греться на сонці, щоб нагрітись на ньому й полюбуватись природою, поки вона знову не насупить свої брови в осінніх настроях.

Коли-ж промине це літо й настане холодна зима, тоді треба вже бути забезпеченим, треба бути приготованим на слабости, простуди, безробіття і т. ин. І над цими всіми можливостями треба кожному робітникові подумати ще за літа і забезпечити завчасу свої родини на випадок, коли непрошений і немилий гість схотів-би заглянути до хати котрогобудь робітника. Не можна бути байдужним до цього, ні надіятись на якесь чудо або щасливий случай. Найліпше бути спокійним і забезпеченим, а таку забезпеку знайдете тільки в Р.З.Т.

Сьогодня про Р.З.Т. знають вже всі свідоміші робітники й робітниці, як про одну з найбільших робітничих запомогових організацій в Канаді.

Хай-же кожний робітник не зволікає з дня на день і не жалує одного долара вкладки до Р.З.Т., бо цей долар втре неодну сльозу матері або дітям робітничим, а може часом і його власним рідним.

РЗТкор.

ПОДЯКИ ГОЛОВНОМУ ЗАРЯДОВІ Р.З.Т.

Кол Крік, Б. К.

Оцим повідомляю всіх членів Р.З.Т. і читачів "Укр. Роб. Вістей", як і симпатиків українських робітничих організацій, що я отримав від Головного Заряду Р.З.Т. запомогу в сумі $61.50 за час моєї слабости, за що складаю Головному Зарядові Р.З.Т. щиру товариську подяку. Рівнож дякую опікунам хорих, що відвідували мене підчас моєї слабости, хоч я мешкаю 6 миль від міста Ферні, де є відділ Р.З.Т., що я до нього належу.

З цієї запомоги я звертаю $5.00 на приют Р.З.Т., щоб хоч в цей спосіб причинитись до скорого побудування такої важної гуманної інституції, в якій знайдуть захист українські інваліди праці й бідні осиротілі робітничі діти.

Бажаним було-б, що цей приют збудовано як найскорше, бо в нас вже є такі сироти по померших членах Р.З.Т. І я вірю, що він буде побудований так скоро, як лиш назбирається відповідна сума грошей, потрібних для його будови.

Але могли-б цю справу приспішити українські робітники й робітниці, коли-б вони масово вступали в члени Р.З.Т. і в цей спосіб зміцнили-б головну касу Р.З.Т. й фонд для будови приюту.

Товариші робітники! Я теж находжусь в критичнім положенню з фінансового боку, бо майни роблять дуже небагато і я заробляю заледво на прожиток.

Але роздумавши над справою, яке велике значіння матиме приют для українського робітництва, я радо відриваю зі своєї запомоги цю лепту на приют і жалую тільки, що я не всилі жертувати більше.

Коли-б усі зрозуміли цю справу як слід, ми робітники, мали-б не один приют на цілу Канаду, але по одному в кожній більшій місцевости. Але все це залежить від вашої свідомости, товариші робітники.

Не треба бути байдужним до робітничих організацій і взагалі до всяких робітничих справ. Байдужна людина — це мертва колода, яка лежить на дорозі кожному, хто глядить вперед і змагається за краще майбутне для працюючих. Тож геть з байдужністю, геть з несвідомістю!

Життя всміхається нам, краща будучність для всіх нас чорноробів вже не за горами. Треба нам тільки прочунятись вже раз з тої байдужности, треба приложити рук до наладнання кращого життя для нас самих. Досить вже довго були ми покірними рабами панів, слухали їх масненьких слів і давались водити кожному підпанкові. Тут маємо свої робітничі організації, де нема панів, де нема дурисвітів і обманців, а є тільки самі чесні робітники, що своїми дрібними лептами, своєю свідомістю й солідарністю будують краще життя для всіх робітників.

Тож всі йдім в лави цих робітничих організацій, всі ставаймо плече в плече до спільної праці й боротьби за кращу долю для нас і для наших дітей!

І. Турик.

Вест Форт Вил'ям, Онт.

Дорогі Товариші! Дозвольте мені висловити на сторінках "Укр. Роб. Вістей" щиру товариську подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачення мені запомоги в сумі $121.50 за час моєї слабости, а також місцевим товаришам і товаришкам наших робітничих організацій за так велику поміч, як моральну так і матеріяльну, для мене і моєї родини. Грошей передано моїй родині від наших організацій: через т. С. Кузика $31.60 і $78.75 через Г. Силвера від товаришів по праці, з якими я разом працював в компанії. Була це велика й несподівана поміч для моєї родини. Що до моральної допомоги, то в мене слів не хватає, щоб висловити вам свою подяку, а головно товаришкам, за таке щире, товариське відношення до мене і моєї родини. Відвідували ви, товаришки, мою хору жінку, запопікувалися дітьми, помагали в домашній праці, що тільки було потрібно, як шити, прати, прасувати, мити і т. ин. Відвідували ви також і мене в шпиталі так багато, що можливо з місцевих Українців ще нікого до цього часу так багато не відвідувано; не було одного дня, щоби мене хтось з товаришів або товаришок не відвідав, а деколи цілими десятками денно відвідували мене, приносили книжки, газети, ріжні овочі, цигаретки і ин. Приносили і годували мене овочами, запалювали цигаретки (бо я рук своїх не міг уживати через два тижні), упоминалися за ліпшою лікарською і шпитальною обслугою, про що я вже пізніше довідався. Хто це все робив? Це робили члени і членкині наших робітничих організацій з рамени Робітничого Запомогового Товариства. Нераз доводилося мені й щиро заплакати. Не того, що переживав я великі болі моєї хороби, а того, що я чувся щасливим, що належу до робітничих організацій.

Думаю, що буде також на місці, коли згадаю про вечерок, котрий устроїли товаришки відділу Жінсекції на 16. квітня моїй дружині перед виїздом до лічниці. Це була також велика несподіванка для неї. 17. квітня, в пятій годині рано, моя дружина мала виїжджати до Торонто, а у вечір перед виїздом товаришки несподівано посходилися, щоб попращати і випровадити товаришку в згадане місце. Підчас спільної вечері одна з товаришок попращала товаришку від наших робітничих організацій і вручила вязанку живих квітів, перевязаних червоною стяжкою від відділу Жінсекції. Жінка зі сльозами в очах приймала дарунок щиро дякуючи, а товаришки стоячи відспівали "Інтернаціонал". Після цього вечірка продовжалась до пізної ночі.

Другого дня о пів до пятої годині рано, знову посходилися товаришки і товариші, а один товариш своїм автом відпровадив мою дружину на станцію. Ці пережиті хвилини на довго остануться незатертими в моїй памяті.

Я почуваюсь до обовязку, як від себе, так і від моєї родини, скласти вам, товариші й товаришки, якнайщирішу товариську подяку за ваш труд і всяку поміч, яку ви нам принесли.

А на кінець я скажу: Я гордий тим, що належу до робітничих організацій, бо в них я знаходжу розраду і задоволення, в них я здобуваю знання і школу життя. Робітничі організації приходять на поміч своїм членам в найкритичніших хвилинах життя.

А до тих товаришів, що ще ходять поза організацією, звертаюсь із словами: Товариші! Для робітника кожна хвилина непевна, а в робітничій організації ви знайдете найщирішого свого друга-товариша.

Хай-же живуть і розвиваються робітничі організації!

Василь Ємчук.

P.S. При цій нагоді хочу подати адресу лічниці, в якій перебуває моя дружина під теперішній час, для своїх родимців, товаришів і знайомих, що перебувають в Торонто й околиці і бажали-б відвідати її. Адреса така:

Ellen Jemchuk,
Ontario Hospital
Mimico, Ont.

УВАГА, СОДБОРИ, КОНІСТОН І ОКОЛИЦЯ!

Спільний пікнік обох відділів Р.З.Т. в Содбори й Коністон.

Старанням відділів Р. З. Т. в Содбори й Коністон, Онт. відбудеться в неділю, 24. липня ц. р. на Блек Лейк фармі

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК,

в якому візьме участь славна **Дівоча Мандолінова Орхестра з Вінніпегу.**

Окрім ріжних спортових грів, забав і танців будуть на пікніку ще всякі приємні несподіванки, а також промовляти буде т. Т. Кобзей, який загостить до нас враз із мандоліновою орхестрою. На пікніку будуть смачні перекуски й холодні напитки.

Тому, що весь чистий дохід з цього пікніку призначений на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Содбори, Онт., заряди обох відділів Р.З.Т. запрошують до якнайчисленнішої участи в цім пікніку всіх робітників з Крейтон, Гарсон, Левак, Ворлінктон Майнс і Еспанолі, як також відділи ТУРФДім, Жінсекції і Секції Молоді в Содбори й Коністон.

Тож хай ніхто не пропустить цеї нагоди, бо жалуватиме! Як їхати: Беріть "Бос" коло почти, який відходить в годині 12.30, а з Коністон в 1. годині по полудні. Ціла їзда зі Содбори коштує 10 ц., а з Коністон 15 ц. Піхотою можна зайти на місце пікніку за 15 — 20 мінут старою сіпарською дорогою.

Ідьте сами й кличте своїх сусідів і знайомих. В разі непогоди відбудеться масове віче в У.Р.Д. в Содбори, Онт.

Заряд Р.З.Т.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим повідомляється членкинь відділу Жіночої Секції в Вінніпегу, що в понеділок, 18. липня відбудеться в салі Укр. Роб. Дому спільне читання книжки п. н. **"Чому жінки домагаються політичних прав".**

Проситься всіх членкинь прийти на час. Початок точно в годині 8-ій вечером. Нових членкинь радо вітаємо.

Освітний Комітет.

ЇДЬМО ВСІ НА ПІКНІК!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ ДІМ У ВІННІПЕГУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 17. ЛИПНЯ 1927 РОКУ

НА ФАРМІ Р.З.Т. В ІСТ КИЛДОНАН

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть смачні перекуски, холодні напитки, танці і т. и. Приграватиме добірна орхестра.

СПОРТОВА ПРОГРАМА ПІКНІКУ:

1) о годині 1-ій перегони дітий (хлопці і дівчата) від 6 до 8 літ. 2) о годині 1.30 перегони дітий (хлопці і дівчата) від 9 до 12 літ. 3) о годині 2-ій гра в бейз-бол (вінніпегський відділ Секції Молоді проти Іст Килдонан). 4) о годині 3-ій скакання через дручок. 5) о годині 3.30 перегони жінок з яйцями в ложках. 6) о годині 4-ій перегони жінок тяжкої ваги (175 фунтів). 7) о годині 4.15 перегони мужчин поверх 200 фунтів ваги. 8) о годині 4.30 перетягання шнура (Вінніпег проти Іст Килдонан). 9) о годині 5-ій запасна боротьба Михайла Білінського з Арчі Меклавтоном. Цікаво хто побідить?

ВРАЗІ НЕПОГОДИ ЗАМІСЦЬ ПІКНІКУ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗАБАВА В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ.

ЗБОРИ ВСІХ УКР. ЧЛЕНІВ КОМПАРТІЇ У ВІННІПЕГУ.

Повідомляється всіх українських партійних членів, як з шапових груп, так і української групи, що у вівторок, 19. липня відбудуться в головній кватирі, п. ч. 267 Селкирк Евню спільні збори всіх українських партійних членів, на які кожний член повинен обовязково прибути. Є важні справи до обговорення і присутність кожного члена конечна. Початок зборів точно в годині 8.15 вечером.

Укр. Агітпропком.

МІТІНГ МОЛОДІ.

Повідомляється всіх членів молодшого підвідділу Секції Молоді у Вінніпегу, що в неділю, дня 17-го липня, в годині 10.30 перед полуднем відбудуться збори, на котрих будуть обговорюватися організаційні справи. Всі члени й членкині повинні обовязково бути присутними на цих зборах. Нових членів радо вітаємо.

Тож приходіть на збори на означений час, бо є важні справи. Заряд.

ПІВРІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ В ФОРТ ВИЛ'ЯМ, ОНТ.

Оцим повідомляється всіх членів відділу ТУРФДім в Форт Вил'ям, Онт., що піврічні збори відділу відбудуться в неділю, дня 17. липня ц. р. в годині 8-ій вечером. Обовязком кожного члена є явитись точно на означений час, бо є важні справи до вирішення.

Заряд.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим повідомляємо членів Р.З.Т. в Брентфорд, Онт., що місячні мітінги відділу Р.З.Т., які відбувалися досі кожного першого понеділка в місяці, тепер будуть відбуватися кожної першої неділі в місяці в 2. годині по полудні в салі Moffat Hall, Dalhouse St. під числом 40½.

Йосиф Данилюк, секр.

НА ПРОДАЖ дім під ч. 858 Флора вулиці у Вінніпегу. Дім дво-поверховий, на 8. кімнат; ванна до купання, два "сінки" і два тойлети; пивниця мурована з каміння; величина лота 50 X 150 ф.; на подвірю гередж, курник, дровітня; цементований хідник коло хати й обфенцовано довкруги; дім відповідний до мешкання для двох фамілій. Продам дешево, бо виїзджу з Вінніпегу. Інтересовані зволять зголошуватися до того самого дому на повищу адресу. (86)

ПОШУКУЮ свого рідного брата Митра Івасюка, з села Суховерхів, повіт Кіцмань, Буковина. Я приїхав тому пару місяців з краю і хотів би з ним побачитися. Хто знає, де він, або він сам хай зголоситься на слідуючу адресу:

Iwan Iwasiuk,
(87) Timiskaming, Que.

ПОШУКУЮ свого чоловіка Григорія Солеського, який відїхав з Тіммінс і не дає про себе ніякої чутки. Хто знав би, що з ним є або де він перебуває, прошу повідомити мене, за що буду дуже вдячна. Моя адреса:

Mrs. Ida Soleski
Box 567,
(87) Timmins, Ont.

ПОШУКУЮ свого брата Івана Скрипника, котрий до 1925 р. перебував в Содбори, Онт. Я приїхав з Буковини і маю для него дуже важні вісти. Хто знав би про него, або він сам, прошу зголоситися на слідуючу адресу:

Nykola Skrypnyk
P. O. Box 187,
(88) Bienfait, Sask.

ПОШУКУЮ свого брата Павла Порчука, з села Рожнів, повіт Косів, Галичина. Давніше перебував в Сполучених Державах в Дітройт. Я писала до него три листя, а один з них регістрований вернувся назад. Хто знає його адресу, або він сам, прошу зголоситися на адресу:

Eryna Porchuk
P. O. Box 36,
(87) Echo Bay, Ont.

НА ПРОДАЖ Грошер стор з будинком і помешканням в місті Саскатуні. Місце добре, бо на головній вулиці й найвідповіднише для Українця. По блищі інформації зголошуватися до:

J. M., Room 14,
Alberta Rooms, Ave. B. W.
(87) Saskatoon, Sask.

МАРІЯ МАЛОФІЙ з Іванчуків шукає своєї тітки Марії Бандич з Григорчуків, родом з села Ілинець, повіт Снятин, Галичина. Хто знав би про неї, або вона сама хай напише на адресу:

Maria Malofij,
P. O. Lavoy, Alta.

ПОШУКУЮ свого брата Івана Мойсюка, з села Репужинці, повіт Заставна, Буковина. Має десь перебувати в Британській Колюмбії. В 1920 році працював в порті Проктор, Б. К. Його родичі хочуть знати, де він тепер перебуває, тому хто знав-би його адресу або він самий хай зголоситься на слідуючу адресу:

Mrs. W. Keseluk
69 Hallet St.,
(86) Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого швагра Георгія Михайлова, родом з Кантиміра, повіт Кіцмань, Буковина. В 1919 перебував на Великій Україні і служив в Українській Армії і від того часу ніхто не чув про него.

Хто знав-би про него, або він сам, прошу зголоситися на понищу адресу:

M. Shepansky
Mack Siding C.N.R.,
(85) Via Fort William, Ont.

ПОШУКУЮ свого батька Гринька Гарчака. Я тільки що приїхала зі старого краю і хотіла-б знати, де мій батько перебуває. Хто знав би про него, або він сам, хай зголоситься на понищу адресу:

Zofia Harchak
225 St. James St.,
(87) Port Arthur, Ont.

МАЮ НА ПРОДАЖ або рентування каварню (реставрацію). Каварня є в добрім положеню під числом 718-4 улиці, майже на розі 8. Евню Іст Келгари.

Спродам або вирентую за умірковану ціну. Інтересованих прошу з голосить:

A. Petraschuk
537 — 8th Ave., East.
(86) Calgary, Alta.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA